

Arrest

nr. 77 431 van 16 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 9 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een christelijke Arabier te zijn, afkomstig uit Bani Mansour (Al-Qurna, provincie Basra). U verklaart dat u al in uw kindertijd tot de ontdekking kwam dat u homoseksueel was. U zou, nadat u in het tweede leerjaar van de lagere school verkracht werd door een leerling van het zesde leerjaar van de lagere school, beseft hebben dat u op mannen viel. U zou even later met deze persoon een relatie begonnen zijn en ook met andere jongens seksuele betrekkingen hebben gehad. In 2004 zou u X hebben leren kennen in uw kapsalon. Toen jullie van elkaar te weten waren gekomen dat jullie beiden homoseksueel waren, zou X u hebben voorgesteld

aan enkele van zijn vrienden die tevens homoseksueel zijn. Met hen zou u regelmatig seks hebben gehad. Als iemand van hen u contacteerde en zei dat hij alleen thuis was ging u ofwel alleen ofwel met uw vriend Rahed naar El-Sherah (Al-Qurna) om met hen seks te hebben. In september 2010 zou u voor het eerst in uw kapsalon tegen 3 à 4 van uw clanleden verteld hebben dat u erover nadacht zich te bekeren tot het christendom. Zij zouden u niet serieus hebben genomen en lachten ermee. Toen u op 1 januari 2010 een gouden kruisje kreeg van uw katholieke vrienden en dat om uw hals begon te dragen, zou dit veel reacties hebben uitgelokt. Toen uw klanten dit zagen, zou het nieuws snel verspreid zijn. U verklaart dat uw vader op 3 januari een dreigbrief kreeg die voor u bestemd was van de sheiks van uw clan. Dezelfde avond zou u nog op zoek zijn gegaan naar een smokkelaar die u de volgende dag, op 4 januari 2011, om 4 u 's ochtends vanuit uw huis in Beni Mansour via Turkije naar België te reizen, waar u op 17 januari 2011 aankwam en op 18 januari 2011 uw asielaanvraag indiende.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag, legde u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uitgereikt op 11 juli 1999, uw nationaliteitsbewijs, uitgereikt op 17 juni 2000, een geplastificeerde kleurenkopie van het woonstbewijs van uw vader en van de identiteitskaarten van uw vader en moeder, uitgereikt op respectievelijk 15 februari 2007 en 6 oktober 2005 en een dreigbrief van uw clan, afgegeven op 3 januari 2011.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat u een uitermate beperkte kennis hebt over het christendom. Hoewel u in eerste instantie verklaart overtuigd te zijn om christen te worden doordat u regelmatig met uw katholieke vrienden over religie zou hebben gesproken (gehoorverslag CGVS, p. 5), verklaart u nadien dat u nooit met hen over religie praatte (gehoorverslag CGVS, p. 8). Uw gebrek aan kennis over het christendom doet dan ook twijfels rijzen bij uw bekering naar het christendom. Zo weet u enkel dat de moeder van Jezus, Maria heet. U slaagt er echter niet in te vertellen wanneer Jezus geboren is of bij welke feestdag dat gevierd wordt (gehoorverslag CGVS, p. 7). U kunt evenmin vertellen op welke manier Jezus gestorven is en wat de betekenis is van Pasen (gehoorverslag CGVS, p. 8). Katholieke gebeden zijn u ook totaal vreemd (gehoorverslag CGVS, p. 7). Uw verklaring voor het ontbreken van deze kennis kan verder ook niet als aannemelijk worden beschouwd. Het feit dat u analfabeet zou zijn (gehoorverslag CGVS, p. 7), wat overigens niet gebleken is uit uw verklaringen, met name dat u wel degelijk uw lagere school hebt afgewerkt (gehoorverslag CGVS, p. 11) en ook in België Nederlandse les volgt (gehoorverslag CGVS, p. 8), kan niet als afdoende uitleg worden beschouwd voor het ontbreken van dergelijke fundamentele kennis. Er kan op zijn minst verwacht worden dat, wanneer iemand zich bekeert, op de hoogte is van de basiskennis die deze godsdienst toebehoort. Bovendien ontbreekt bij u alle interesse om zich te informeren over het christendom. U geeft immers zelf te kennen dat niets speciaals u in het christendom u aanspreekt (gehoorverslag CGVS, p. 4), hetgeen weinig geloofwaardig is wanneer iemand beslist zich te bekeren in een land waar dergelijke feiten taboe zijn.

Verder dient er opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk hebt kunnen maken dat u bekeerd zou zijn tot het christendom. U bent er evenmin in geslaagd aan te tonen dat u de intentie had of hebt zich te bekeren tot het christendom. Zo dient er gewezen te worden op uw verklaringen betreffende de manier waarop u uw omgeving liet weten zich te willen bekeren tot het christendom. Het is immers niet vanzelfsprekend om in Irak, waar Islamitische fundamentalisten de geloofsbeleving van christenen bemoeilijken en waar christenen het doelwit zijn van aanslagen, openlijk te spreken over uw mogelijke bekering tot deze religie. Het feit dat u tegen verschillende clanleden en uw collega die sporadisch bij u werkt verteld zou hebben dat u zich zou bekeren tot het christendom en dat u daarenboven plots in het openbaar een kruisje rond uw hals begon te dragen (gehoorverslag CGVS, p. 5, 12, 14-15), getuigt van een grote vorm van roekeloosheid en onvoorzichtigheid gezien de perceptie ten opzichte van het christendom in Irak. Hoewel u in eerste instantie laat uitschijnen dat u niet had verwacht dat deze omwenteling dergelijke gevolgen zou hebben (gehoorverslag CGVS, p. 7-8), lijkt u maar al te goed op de hoogte over de manier waarop christenen behandeld worden in Irak. U geeft immers zelf te kennen dat christenen het slachtoffer werden van het sektarisch geweld (gehoorverslag CGVS, p. 16) en dat zij vermoord worden zoals dieren (gehoorverslag CGVS, p. 33).

Voorts dient er opgemerkt te worden dat u na 2003 nooit meer een kerk hebt bezocht in Irak (gehoorverslag CGVS, p. 5) en u sinds uw komst in België enkel in de eerste twee weken van uw verblijf enkele keren naar de kerk zou zijn geweest (gehoorverslag CGVS, p. 6). Ook al bent u sinds eind januari in België en zou u ruimschoots de tijd moeten hebben gehad om zich te informeren of zich hier in alle vrijheid te laten dopen, toch hebt u al deze dingen nagelaten te doen. U weet bovendien niet hoe een doop in zijn werk gaat (gehoorverslag CGVS, p. 6). Wat betreft de dreigbrief die u voorlegt ter staving van uw asielaanvraag, dient er opgemerkt te worden dat er – in tegenstelling tot uw verklaringen – niets in geschreven staat over het feit dat u uit de clan zou worden gezet omdat u christen bent (gehoorverslag CGVS, p. 20). Het is eveneens eigenaardig dat deze brief zou zijn ondertekend

door de voorzitter van de gemeenteraad persoonlijk. Hoewel u verklaart dat de naam van de burgemeester van Basra deze brief ondertekende (gehoorverslag CGVS, p. 19), dient er opgemerkt te worden dat enkel de naam van de burgemeester van Bani Mansour op de brief staat en niet de naam van de burgemeester van Basra. De bewijskracht van deze dreigbrief is bovendien ook miniem aangezien dergelijke brief door eender wie opgesteld kan worden. De authenticiteit van dit document kan ook verder in vraag worden gesteld daar uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat dergelijke documenten in Irak gemakkelijk op de illegale markt te verkrijgen zijn. Gezien deze opeenstapeling van tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en van elementen die aantonen dat u niet de minste interesse toont in het christendom, noch kennis hebt over het christendom, kan er dan ook weinig geloof worden gehecht aan de door u vermeende vervolging – en tevens de hoofdreden voor uw vlucht uit Irak – ten gevolge van uw bekering tot het christendom.

Wat betreft uw tweede vluchtmotief, met name uw seksuele geaardheid – waarvoor u geen problemen zou hebben gehad in Irak (gehoorverslag CGVS, p. 30) –, dient er opgemerkt te worden dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u homoseksueel bent. Eerst en vooral dient er gewezen te worden op enkele tegenstrijdigheden in uw verklaringen. Zo verklaart u in eerste instantie nooit een relatie te hebben gehad (gehoorverslag CGVS, p. 11), om nadien te verklaren dat u een seksuele relatie had met uw vriend Rahed (gehoorverslag CGVS, p. 20). U verduidelijkt bovendien zelf dat u met hem een seksuele relatie had tussen 2004 en 2009 (gehoorverslag CGVS, p. 20, 22), het jaar waarin hij vermoord werd en dat jullie het altijd in het geheim deden (gehoorverslag CGVS, p. 22). Even later verklaart u dan weer dat u nooit met hem een seksuele relatie hebt gehad (gehoorverslag CGVS, p. 23-24), maar dat hij u voorstelde aan 6 van zijn homoseksuele vrienden met wie jullie beiden regelmatig vrijden (gehoorverslag CGVS, p. 25). In dit verband dient er verwezen te worden naar de onvoorzichtigheid waarop u steeds afspraak met uw verschillende sekspartners. Deze onvoorzichtigheid en meer specifiek het feit dat u steeds bij deze personen thuis afspraak en in hun huis seks had (gehoorverslag CGVS, p. 22), valt niet in overeenstemming te brengen met de situatie waarin homoseksuelen zich bevinden in een land als Irak. Gezien het standpunt van de Iraakse bevolking en staat en de negatieve houding ten opzichte van homoseksualiteit, is het weinig geloofwaardig dat u en uw sekspartners het risico namen steeds bij iemand thuis af te spreken en niet op een meer afgezonderde plaats waar er geen risico bestaat om betrap te worden.

Daarnaast dient er gewezen te worden op het feit dat u regelmatig verklaart nooit andere verplaatsingen te hebben gemaakt, behalve van uw huis naar uw werk en omgekeerd (gehoorverslag CGVS, p. 10, 17). U verklaart dat u nooit naar buiten ging en dat de verste plaats die u bezocht de goederenmarkt was (gehoorverslag CGVS, p. 17), u zou zelfs niet naar Basra of El Qurna gegaan zijn, alleen van uw huis naar uw werk en omgekeerd (gehoorverslag CGVS, p. 10). U verklaart eveneens dat u geen tijd had om contacten te zoeken (gehoorverslag CGVS, p. 17), om later plots te zeggen dat u na uw werk regelmatig naar El-Sharsh ging om bij uw 6 sekspartners thuis te vrijen (gehoorverslag CGVS, p. 22). U verklaart zelfs dat “elke keer als ik gedaan had met mijn werk zei hij (Rahed): we gaan naar daar en we gaan naar daar” (gehoorverslag CGVS, p. 23). Het feit dat u naar El Sharsh ging, omdat u niet wilde dat iemand in uw wijk dat te weten zou komen (gehoorverslag CGVS, p. 23, 25), is dan ook niet in overeenstemming te brengen met het risico dat u loopt om betrap te worden en de gevolgen die daaraan vasthangen, zoals hierboven reeds werd besproken. Hier verklaart u dan weer dat u overal kunt gaan omdat u kapper bent (gehoorverslag CGVS, p. 23). Ook deze verklaringen stroken niet met uw voorgaande verklaringen, met name dat u amper verplaatsingen zou hebben gemaakt en moeite had om contacten te leggen (zie supra).

Vervolgens dient er opgemerkt te worden dat u, ondanks de lange periode waarin u vrijde met de 6 personen die Rahed aan u voorstelde, weinig op de hoogte bent over hun persoonlijke achtergrond. Zo weet u niet of iemand van hen reeds een relatie achter de rug heeft met een andere man (gehoorverslag CGVS, p. 27) of kunt u precies en met zekerheid zeggen wat voor job deze personen uitoefenen (gehoorverslag CGVS, p. 26). U weet evenmin op welke manier deze zes personen elkaar en Rahed leerden kennen (gehoorverslag CGVS, p. 27). Er kan op zijn minst van u verwacht worden dat u over dergelijke informatie beschikt, gezien de duur van uw (seksueel) contact met deze personen. Ook over uw ontmoeting met Rahed en de manier waarop jullie van elkaar ontdekten dat jullie homoseksueel waren is eerder vaag. Het is immers weinig geloofwaardig dat iemand zomaar aan zijn kapper zou vertellen dat hij homoseksueel is (gehoorverslag CGVS, p. 26). Het is in die zin even onwaarschijnlijk dat u tegen uw twee katholieke vrienden zou vertellen dat u homoseksueel bent (gehoorverslag CGVS, p. 31). Hoe meer mensen hiervan op de hoogte zijn, hoe groter het risico om verraden te worden. Het feit dat u dit risico zou nemen in een land als Irak is dan ook eerder ongeloofwaardig. Hier dient evenwel opgemerkt te worden dat het merkwaardig is dat u hoofdzakelijk over de seksuele activiteiten tussen u en deze zes personen spreekt en dat u ontkent dat er gevoelens (kunnen) bestaan tussen twee mannen. Zo goed als iedere keer wanneer u gevraagd werd naar de gevoelens die u had bij het ontdekken van uw homoseksualiteit of uw belevenis van uw

homoseksualiteit, spreekt u over seks of seksuele handelingen. Uw uitspraak, met name: "een relatie tussen man en vrouw is niet hetzelfde als tussen twee mannen, tussen man en vrouw wordt het uiteindelijk een huwelijk en tussen twee mannen is het doel van de relatie altijd seks" (gehoorverslag CGVS, p. 34), bevestigt dit en zorgt ervoor dat uw seksuele geaardheid sterk in twijfel wordt getrokken. Des te meer wordt deze twijfel bevestigd, daar u sinds uw verblijf in België geen contacten verklaart te hebben gezocht. U zou noch naar homoseksuele ontmoetingsplaatsen geweest zijn, noch aan iemand gevraagd hebben waar u andere homoseksuele mannen zou kunnen ontmoeten (gehoorverslag CGVS, p. 28). Het feit dat u dit nagelaten hebt te doen tijdens uw verblijf in België, een land waarin u allerlei mogelijkheden hebt om andere homoseksuele mannen te ontmoeten, versterkt het feit dat er weinig geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen betreffende uw seksuele geaardheid. U bent bovendien evenmin op de hoogte of er homoseksuele ontmoetingsplaatsen zijn in Irak (gehoorverslag CGVS, p. 29).

Uw verklaring voor het nalaten contacten te zoeken met homoseksuele mannen in België, met name uw psychische problemen en het feit dat u er moeite mee zou hebben om contact te leggen met andere mensen (gehoorverslag CGVS, p. 28, 33), is echter niet in overeenstemming te brengen met uw eerdere verklaringen tijdens uw gehoor op het CGVS betreffende uw sociale activiteiten in België. Zo zou u ook in het centrum van Sint-Niklaas als hobby de haren knippen van andere asielzoekers (gehoorverslag CGVS, p. 8, 12, 28), een activiteit die wel degelijk enig sociaal engagement vereist. Daarnaast verklaart u twee maal per week naar de Nederlandse les te gaan in Sint-Niklaas (gehoorverslag CGVS, p. 8). Ook deze activiteiten stroken niet met uw verklaringen angst te hebben voor contact met mensen of met uw verklaringen over het feit dat u het centrum nooit zou verlaten (gehoorverslag CGVS, p. 28). Wat betreft de door u ingeroepen medische problemen (slaapproblemen, problemen met ademhaling), dient te worden vastgesteld dat deze geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Voor een beoordeling van medische elementen dient u een aanvraag voor ene machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Ten slotte kan er nog verwezen worden naar uw verklaringen over de problemen die u met uw ouders zou hebben gehad na uw aankomst in België. Er kan immers weinig geloof worden gehecht aan het feit dat uw ouders momenteel problemen zouden hebben met u, terwijl u voordien regelmatig met hen contact opnam (gehoorverslag CGVS, p. 9-10). Het feit dat zij voor het suikerfeest nog regelmatig met u contact hadden, wijst er tevens op dat zij er geen problemen mee hebben dat u zich zou hebben bekeerd tot het christendom. Het is dan ook eigenaardig dat uw familie zich pas sinds korte tijd zou hebben gekeerd tegen u. Hier dient opgemerkt te worden dat ondanks het feit dat u in eerste instantie verklaart dat niemand op de hoogte was van het feit dat u homoseksueel was en dat u het nooit tegen iemand vertelde (gehoorverslag CGVS, p. 21, 22), u op het einde van het gehoor plots verklaart dat uw ouders bedreigd worden door mensen die zeggen dat u een relatie zou hebben gehad met de vermoorde Rahed, en dat u bekeerd zou zijn tot het christendom omdat u homoseksueel bent (gehoorverslag CGVS, p. 31). Ook aan deze verklaringen kan weinig geloof gehecht worden, gezien het feit u eerder verklaarde dat uw familie u zou vermoorden wanneer zij erachter zouden komen dat u homoseksueel bent (gehoorverslag CGVS, p. 28). Op het moment dat u dat verklaarde was er immers nog geen sprake van enige bekendheid bij uw familie over het feit dat u al dan niet homoseksueel zou zijn. Wanneer u gevraagd werd of mensen in de omgeving geen vermoeden hadden dat u homoseksueel was, omdat u zoveel met Rahed optrok, ontweek u de vraag door te antwoorden dat jullie "steeds naar Sharsh gingen om te vrijen en dat het enige dat jullie samen deden sporten was en niets anders" (gehoorverslag CGVS, p. 26). Uit dergelijk antwoord en uw verklaringen over uw problematiek in het algemeen kan dan ook afgeleid worden dat uw familie onwetende is over uw seksuele geaardheid. U hebt bovendien op geen enkele manier kunnen aantonen dat uw ouders momenteel daadwerkelijk bedreigd worden door de clanleden en dat de medische problemen van uw vader het gevolg zijn van de dreigementen waarmee hij zou zijn geconfronteerd (gehoorverslag CGVS, p. 10, 31). De informatie waarop het CGVS zich baseert voor de motivering van deze beslissing werd als bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus op basis van Conventiegerelateerde motieven, kan een Iraakse asielzoeker eventueel de subsidiaire beschermingsstatus krijgen in de zin van artikel 48/4§2 c Vw. Indien Iraakse asielzoekers die afkomstig zijn uit Centraal-Irak hun reële afkomst uit deze regio en hun achtergrond kunnen aannemelijk maken en indien uit het gehoor blijkt dat zij elders in Irak geen intern vestigingsalternatief hebben, kan dit beschermingsstatuut worden toegekend. Het is dus niet zo dat de subsidiaire beschermingsstatus aan elke Irakees wordt toegekend. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen door CEDOCA blijkt enerzijds dat de algemene veiligheidstoestand in Irak sinds 2008 opmerkelijk is verbeterd en anderzijds dat de veiligheidstoestand regionaal erg verschillend is. De daling van het

aantal burgerslachtoffers, een trend die zich duidelijk aftekende vanaf mei 2008, bleef ook doorgaan in 2009, 2010 en 2011. De geografische spreiding van het geweld en het daarbij horende risico voor burgers is echter regionaal nog steeds erg verschillend. In de zuidelijke provincies, waaronder Basra, is de veiligheidssituatie erg verbeterd en is het aantal veiligheidsincidenten laag. De terreurgroepen en extremistische bewegingen die actief zijn in de regio hebben veel minder slagkracht dan in het verleden en de veiligheidssituatie kan er als stabiel worden omschreven. Zelfs het UNHCR maakte reeds in april 2009 een duidelijk onderscheid tussen de veiligheidssituatie in de vijf Centraal-Iraakse provincies en de zuidelijke provincies. Het UNHCR stelde dat er nog steeds een reëel risico op ernstige schade voor burgers in de context van het gewapend conflict nog steeds op tot het automatisch bieden van complementaire vormen van bescherming uit de vijf Centraal-Iraakse provincies, doch adviseerde voor Irakezen uit Zuid-Irak een beoordeling van het risico op individuele basis. (zie UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers van april 2009, p.18-21). Na grondige analyse van de beschikbare informatie is het CGVS tot de conclusie gekomen dat er actueel in Zuid-Irak geen risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in de zin van artikel 48, §2,, c van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteit en afkomst uit Irak wordt niet betwist, al bestaat er enige twijfel over het feit of u al dan niet recent uit Irak afkomstig bent. Zo zijn uw identiteitsdocumenten verouderd en vonden de vorige verkiezingen volgens u plaats in 2003 en met enige twijfel in 2008, terwijl dat volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, in 2010 was. U bent evenmin op de hoogte van recente aanslagen in Irak, wat volgens u te wijten zou zijn aan het feit dat u nooit tijd had om televisie te kijken. Er kan echter van u verwacht worden dat u over dergelijke informatie beschikt, des te meer gezien u kapper bent en regelmatig in contact kwam met allerlei mensen. De dreigbrief die u neerlegde werd hierboven reeds uitvoerig besproken en het woonstbewijs van uw vader en de kleurenkopieën van de identiteitskaarten van uw ouders bevestigen hun identiteit en nationaliteit die hier evenmin ter discussie staat. Het medisch attest dat u neerlegde, toont aan dat u medische problemen hebt, wat hierboven eveneens werd besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Nopens de toekenning van de subsidiaire bescherming voert verzoeker aan dat de motivering manifest gebrekkig is en blijk geeft van een gebrek aan kennis en onderzoek naar de huidige veiligheidssituatie in Basra daar de beslissing is gebaseerd op gedateerde informatie. Verzoeker vindt het tevens opmerkelijk dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing stelt dat het aantal burgerslachtoffers ook in 2011 in dalende lijn zou zijn. De beslissing is op dit punt onvoldoende onderbouwd nu de commissaris-generaal zich uitspreekt over een evolutie in 2011 terwijl de informatie waarop hij zich baseert enkel de veiligheidssituatie tot 2010 behandelt. Dat de situatie thans niet vergelijkbaar is met deze van één jaar geleden, en met de beweerde gunstige evolutie, blijkt duidelijk uit de talrijke incidenten welke recent nog hebben plaatsgevonden in Irak. Verzoeker voegt hieromtrent diverse persberichten toe aan onderhavig verzoekschrift. Bovendien is de motivering van de commissaris-generaal in strijd met de eigen Subject Related Briefing nu de bestreden beslissing stelt dat de veiligheidssituatie in Basra verbeterd is, terwijl uit de toegevoegde informatie het tegendeel blijkt.

2.1.2. Inzake de toekenning van de vluchtelingenstatus stelt verzoeker dat de motivering niet pertinent is.

Omtrent zijn homoseksuele geaardheid is verzoeker van mening dat de bedenkingen van de commissaris-generaal allesbehalve pertinent zijn en niet van aard de geloofwaardigheid van verzoeker aan te tasten. Verzoeker herhaalt dat hij nooit een homofiele relatie heeft gehad, benadrukt dat de notie “seksrelatie” volstrekt onbekend is en mogelijk een Westers begrip kan zijn. Verzoeker benadrukt dat voor hem “een relatie” iedere vorm van verhouding/verband met een ander persoon betekent. Verzoeker is dan ook van oordeel dat mits de juiste interpretatie er helemaal geen contradictie is tussen zijn verschillende verklaringen. Verzoeker benadrukt voorts dat een privé-huis uiteraard de meest veilige en private plaats is om seksuele betrekkingen te hebben. Verzoeker benadrukt dat enkel werd afgesproken als een huis vrij en beschikbaar was. Wat kan de commissaris-generaal overigens verstaan onder een “meer afgezonderde plaats”? Verzoeker heeft overigens duidelijk gesteld dat zijn contacten, na zijn

werkdag, beperkt waren tot louter seksuele contacten, welke inderdaad niet de Westerse norm zijn, maar daarom nog niet volstrekt ongeloofwaardig. Verzoeker herneemt vervolgens de redenen die hem ervan weerhouden contact te zoeken met homoseksuele mannen in België, namelijk een depressie welke zijn seksuele driften sterk heeft doen afnemen. Dat verzoeker wel de haren knipt, en dus sociaal contact zou vertonen, betekent uiteraard niet dat het ongeloofwaardig zou zijn dat hij geen contacten met homoseksuelen tracht te leggen.

Betreffende zijn geloofsovertuiging verwijst verzoeker naar zijn gehoorverslag en bevestigt hij dat zijn kennis betreffende de christelijke geloofsleer beperkt is. Volgens verzoeker is dit te verklaren doordat zijn keuze voor het christendom was ingegeven door een afkeer voor de islam. Bovendien dateert zijn bekering slechts van januari 2011 terwijl hij einde januari reeds naar België gevlucht is.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker verklaarde dat zijn grootste probleem het feit is dat hij zich bekeerde tot het christendom (gehoor CGVS, p.2), een godsdienst waartoe hij zich van kindsbeen af aangetrokken voelde (*ibid.*, p.3). Verzoekers bekering bestaat blijkens zijn verklaringen uit het enkele feit dat hij op 1 januari 2011 een kruisje begon te dragen. Verzoeker is niet op de hoogte van essentiële elementen van het christelijk geloof zoals feestdagen, de wijze waarop Jezus stierf, gebeden en de betekenis van Pasen. Verzoeker verklaarde zelfs dat niets speciaals is dat hem in het christendom aanspreekt (*ibid.*, p.4) en gaat niet naar de kerk. Van een persoon die aanvoert dat hij zich bekeerde tot een andere godsdienst kan verwacht worden dat hij zich informeert en de gebruiken en rituelen eigen maakt die aan deze religie verbonden zijn. Verzoekers manifest gebrek aan interesse en daden die de uiting kunnen zijn van zijn bekering ondermijnen op manifeeste wijze deze voorgehouden bekering. Zelfs indien verzoekers bekering uitsluitend zou zijn ingegeven door een afkeer voor de islam, kan nog verwacht worden dat hij zich informeert omtrent de religieuze overtuiging die hij in de plaats stelt. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk een vrees voor vervolging te koesteren omwille van zijn religieuze overtuiging.

Inzake verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid dient te worden vastgesteld dat zijn verklaringen dienaangaande zich beperken tot het lichamelijke en seksuele aspect van een relatie. Verzoeker, gepeild naar zijn emoties omtrent zijn vermeende geaardheid, verklaart nooit verliefd te zijn geweest en dat het doel van de relatie bij een man altijd seks is (*ibid.*, p.34), hetgeen bezwaarlijk aanvaard kan worden. Daarenboven is het treffend dat verzoeker, die zijn homoseksuele geaardheid in zijn land van herkomst verborgen diende te houden, sinds zijn aankomst in België geen contacten (op)zocht binnen het homoseksuele milieu aangezien hij hier de mogelijkheid heeft tot het nagenoeg probleemloos uiten en beleven van de geaardheid. Verzoekers verweer omtrent het begrip relatie en de wijze waarop hij zijn vermeende homoseksualiteit beleefde is niet dienstig om zijn teloorgegangene geloofwaardigheid inzake zijn vermeende geaardheid te herstellen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Inzake het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, blijkt uit de landeninformatie in het administratief dossier met betrekking tot de veiligheidssituatie in Zuid-Irak, waaronder Basra, dat de veiligheidssituatie aanzienlijk verbeterd is zodat UNHCR reeds in april 2009 een duidelijk onderscheid maakte tussen de veiligheidssituatie in de vijf Centraal-Iraakse provincies en de zuidelijke provincies (zie UNHCR, *Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers*, van april 2009, pp. 18-21).

Derhalve kan besloten worden dat er voor burgers uit Basra in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Basra aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. De informatie en bronnen die verzoeker aanvoert betreffen incidentele veiligheidsincidenten en vermogen niet de landeninformatie in het administratief dossier en deze gehecht aan de nota van verweerder (Subject Related Briefing, de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak, 30 november 2011) te weerleggen. Verzoeker komt uit de stad Basra in Zuid-Irak waar de algemene veiligheidssituatie relatief stabiel is, hetgeen wordt onderschreven door de bij de verweernota gevoegde geactualiseerde informatie over de veiligheidstoestand in Basra en Zuid-Irak van 30 november 2011.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS